

Bijlage 3: Toelichting op de totstandkoming van tarieven (DM 1704853)

Hoe komen onze belastingtarieven tot stand?

Begrote netto-kosten
zuiverings- en
watersysteemheffing

=

Belastingopbrengst
zuiverings- en
watersysteemheffing
(+ inzet reserves)

De volgende stappen zijn nodig om te komen tot onze belastingtarieven:

1. Bepalen begrote netto-kosten per heffing
2. Verdelen begrote netto-kosten over belastingcategorieën via de kostentoedelingsverordening
3. Toepassen heffingsmaatstaven
4. Bepalen mutatie reserves
5. Berekening tarief

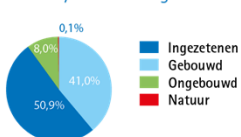
↔ wisselwerking

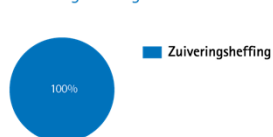
Kostenverdeling per categorie

Hoeveel kosten er per belastingcategorie gedekt moeten worden staat in de kostentoedelingsverordening (KTV). Hierin wordt het totaal van de te dekken netto-kosten opgeknipt in verschillende categorieën. Elke categorie binnen de watersysteemheffing is verantwoordelijk voor het dekken van een bepaald deel van de totale netto-kosten van deze heffing. De totale netto-kosten van de zuiveringsheffing worden volledig opgebracht door het tarief Zuiveringsheffing. Onderstaand zijn de toegedeelde netto-kosten per categorie voor zowel de zuiveringsheffing als de watersysteemheffing weergegeven:

Watersysteemheffing

Zuiveringsheffing

Maastaf belastingheffing

We berekenen het tarief per belastingcategorie op basis van de totale heffingsmaatstaf per belastingcategorie. Deze is bepaald voor elk van de hierboven genoemde categorieën. Hieronder wordt per categorie de heffingsmaatstaf genoemd:

Categorie
Zuiveringsheffing
Ingezetenen
Gebouwd
Ongebouwd
Natuur

heffingsmaatstaf
aantal vervuilingseenheden
aantal woonruimten
WOZ-waarde
aantal hectare
aantal hectare

Belastingdraagvlak

Door autonome ontwikkeling zoals de verandering aantallen ingezetenen, de totale WOZ-waarde, de aantallen vervuilingseenheden en aanpassingen van de oppervlakten Ongebouwd en Gebouwd (WOZ-waarde) en Natuur vinden er continu wijzigingen van ons belastingdraagvlak plaats. Dit betekent dat de maatstaf waarover we belasting innen jaarlijks verandert. Elk jaar actualiseren we deze gegevens en daardoor wijzigen onze kostendekkende belastingtarieven. Kostendekkende tarieven zijn de belastingtarieven zonder mutatie van de egaliseringsreserve.

Dit doen we per belastingcategorie met de volgende berekening:

$$(\text{toegerekende netto-kosten} / \text{belastingdraagvlak} = \text{kostendekkend belastingtarief})$$

Tariefegalisatie

Door de hierboven genoemde factoren kan het zijn dat de belastingtarieven het ene jaar flink stijgen terwijl ze het andere jaar flink dalen. Deze schommelingen willen we zoveel mogelijk voorkomen. Om deze fluctuaties af te vlakken kan gekozen worden om bedragen aan de reserves te onttrekken of toe te voegen. Met onttrekkingen aan de reserves worden tarieven verlaagd omdat de toegerekende netto-kosten deels uit de reserves worden gedekt. Met toevoegingen aan de reserves worden tarieven verhoogd; er wordt meer belasting geïnd dan nodig is om de toegerekende netto-kosten te dekken. Het overschot wordt toegevoegd aan de egaliseringsreserve van de betreffende categorie. De egaliseringsreserves worden altijd ingezet voor een bepaalde categorie.

Hoe komen onze belastingtarieven tot stand?

Het figuur hieronder geeft een schematische weergave van de totstandkoming van de belastingtarieven:

